

[Gert Petersen.]

løgnagtige — hvis vi hævdede, at samfundet var i stand til at igangsætte de beskæftigelsesarbejder, som vi talte om for ganske nylig under arbejdsløshedsdebatten her i folketinget, medmindre man opretholder nogenlunde det nuværende skatteprovenu. Vi vil altså ikke slå os til riddere på, at skatteprovenuet kan nedsættes; det tror vi ikke det kan. Vi tror, at skattebyrden kan omfordeles, og vi mener, at det er særdeles vigtigt, at den omfordeles, sådan at der lægges en mindre byrde på de lavere indkomster og forhåbentlig også på de lavere mellemindkomster, men til gengæld lægges øgede byrder på de arbejdsfri indkomster og på de store indkomster her i samfundet.

Det er et spørgsmål, som nok burde tiltrække sig en hel del opmærksomhed. Vi har fra socialistisk folkepartis landsmøde og senere fra vores hovedbestyrelse rettet en opfordring til det radikale venstre og til socialdemokratiet om at gå ind i forhandlinger om en skattereform, der kunne tilgodese de formål, jeg her har nævnt. Jeg er ikke helt klar over, hvordan den opfordring er blevet modtaget. Vi har tidligere talt om det i januar og februar måned. På det tidspunkt fik vi en meget positiv respons fra det radikale venstre fra hr. Hilmar Baunsgaard, men en ikke særlig positiv respons fra regeringspartiet og regeringen. Jeg håber, at forholdene har ændret sig så meget, at de to partier er til at få i tale om spørgsmålet om en skattereform.

Sagen er jo nemlig den, at de tanker — og nu skal vi ikke begynde at diskutere faderskab, for det synes jeg er helt overflødig — som kom frem i midten af 1960'erne, om, hvordan man burde lave en fornuftig beskatning her i landet med udlugning i fradragsjunglen, med indførelse af et langt proportionalstræk, altså en slags beskatning af bruttoindkomsten, nedfældede sig både i socialdemokratiet, det radikale venstre og socialistisk folkeparti.

Vi er af den opfattelse, at det vil være helt urimeligt, at man, hvis disse tre partier er nogenlunde enige om hovedpunkterne i en skattereform, den være sig aldrig så teknisk, som man nok måtte betegne den, afstår fra den skattereform. Derfor retter vi en indtrængende henstilling til de to partier fra SFs side om at gå ind i forhandlinger om

en sådan skattereform. Jeg vil godt udvide denne opfordring til at omfatte andre partier, f. eks. det kommunistiske parti og venstresocialisterne formodentlig, som er enige med os i hovedprincipperne.

Sagen er jo nemlig den, at borgerne i dette samfund foruden mange andre ting og byrder, som de må lide under, også føler skatten som en meget stor byrde. Det kunne gå i en lang periode, hvor skatten ikke ramte de små indkomster eller de lavere mellemindkomster, men det er faktisk tilfældet i dag. Af denne årsag er det vores opfattelse, at arbejderpartierne og, skal vi sige de venstreorienterede borgerlige partier — og det er først og fremmest med alle de traditioner, som hører det radikale venstre til, det radikale venstre — burde sætte sig sammen og udarbejde et alternativ til den demagogiske propaganda, som føres, og som man hidtil fra socialdemokratiets og andre partiers side ikke har kunnet stille noget op imod, og som går ud på, at en væsentlig skattelettelse skal finansieres over meget voldsomme sociale nedskæringer og nedskæringer på uddannelseskontoen og på andre konti, som den almindelige arbejdende befolkning må være stærkt interesseret i at opretholde.

Hvis vi i løbet af et år eller to ender i den situation, at det bliver hr. Glistrup og hans parti, der bestemmer, hvordan en skattereform skal gennemføres i dette land, vil vi få en skattereform, som på den ene side utvivlsomt vil føre til en meget mærkbar lettelse af indkomstskatten — det vil jeg slet ikke anfægte — men som samtidig vil føre til, at en lang række foranstaltninger vedrørende den sociale, den uddannelsesmæssige og andre sektorer bliver ophævet. Så kan man sige: ja men hvad gør det, for nu er indkomstskatten jo enten faldet væk eller blevet meget stærkt reduceret? Det gør særdeles meget, for uligheden i indkomster består jo stadig væk, og det menneske, som kun har, skal vi sige 50.000 kr. eller 60.000 kr. i dag om året i indkomst, har stadig væk meget, meget store vanskeligheder og vil også under den glistrupske skattereform få meget, meget store vanskeligheder ved at klare det mest nødvendige udkomme, hvad angår børnehaver, hvad angår hospitalsophold, og hvad angår social understøttelse af den ene eller den anden art.